

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enchiridion Theologiæ Pastoralis Et Doctrinæ Necessariæ Sacerdotibvs Cvram Animarum administrantibus

Binsfeld, Peter

Avgvstæ Trevirorum, 1609

1. Cap. De Ingressu ad beneficia Ecclesiast.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40721

QVARTA
PARS DE IVSTITIA
ET INIVSTITIA CLERI-
CORVM IN ORDINE AD
BENEFICIA.

DE hac materia legendi canones cum Doctoribus in titulo de præbendis & dignitatibus. Summistæ in verb. Beneficiũ & Clericus. Dominicus Sotus lib. 10. de iustit. & Iure. Nauarr. in Manuali confessionum cap. 25. à num. 112. & alibi.

CAPVT I.

DE INGRESSV AD BENE-
ficia Ecclesiastica.

PRIMA Conclusio, In inrantibus ad beneficia Ecclesiastica ætatis maturitas, morum grauitas, & literarum scientia requiruntur, non tamen in pari gradu, sed diuerso pro distinctione ac diuersitate beneficiorum; cap. Cum in cunctis, de electione, & communi sententia ibidem.

li 4 Secun-

Secunda Conclusio. Quicumque recipit beneficium quod ex sua fundatione, erectione, aut alijs constitutionibus requirit certas conditiones, tenetur illas habere conditiones in acquisitione: aliàs collatio est nulla. Panor. communiter receptus in cap. Cum in cunctis de elect. & Concil. Trident. sess. 25. cap. 5. de reformat.

Tertia Conclusio. In suscipiente beneficium requiritur recta intentio, vt quis nimirum velit fideliter inseruire Domino Deo, in sanctitate & iustitia. Quia beneficium datur propter officium, cap. fin. de rescriptis in 6. Hanc conclusionem tradunt S. Gregor. cap. 1. Pastoralis. Petrus à Soto de institutione Sacerdotii lect. 3. Nauarr. in Miscellaneo. 36. de oratione, & alij alibi. Hinc præpostera veniunt intentione ad Ecclesiastica munia, qui honores, luxum, diuitias, aut aliquid temporale querunt.

Quarta Conclusio. Minus principali intentione licet desiderare beneficium ad necessariam sustentationem in clericali statu. Quia qui altari inseruit, de altari viuere debet. 1. Corinth. 9. cap. Cum secundum. de præbend.

Quinta Conclusio. Qui Ecclesiam parochialem accipit, sine intentione accipiendi ordinem presbyterij, vt eius fructus per annum, aut annos percipiat, & deinde dimittat, mortaliter peccat; & tenetur ad restitutionem
omni-

omnium fructuum perceptorum durante tali intentione, nisi voluntatem mutet, & presbyterium in primo anno suscipiat. cap. Commissa. de elect. in 6. & communis sententia ibid. Idem est iudicium, quando quis in principio rectam habet intentionem, sed deinde proponit non fieri Sacerdos: ab illo temporis puncto tenetur restituere fructus. Gloss. in d. cap. Dominicus Sotus libr. 10. de iustitia & iure. q. 5. art. 6. conclus. 1. & alij alibi. Collator etiam qui scienter confert tali, grauissimè peccat, & tenetur Ecclesiam seruare indemnem.

Sexta Conclusio. Qui obtenta parochiali Ecclesia, & habita eius pacifica possessione, infra annum non promouetur ad Sacerdotium, ipso iure statim est ea priuatus sine vlla alia admonitione, & si quos fructus post annum recipit, tenetur restituere. cap. Licet. de elect. in 6. Potest autem Episcopus ratione studiorum ad septem annos dispensare: modò in primo anno promoueatur ad Subdiaconatum, cap. Ex eodem, ibidem.

Septima Conclusio. Qui recipit beneficium simplex, animo nunquam seruiendi Ecclesie, sed tantum fructibus eius fruendi peccat. Panorm. & Gloss. in cap. Relatum. de clericis nò residentibus, Nauarr. in Miscellaneo. 44. & alij alibi.

Octaua Conclusio. Qui bona intentione, id est, animo inseruiendi accipit beneficium, sed

in progressu iusta de causa mutat intentionem non peccat. Nauarr. loc. cit. Quoniam talis actus non habet malam circumstantiam.

Nona Conclusio. Si quis sit dignus ad regendum animas, appetere beneficia curata inferiora, siue Parochias, non est peccatum. Hæc conclusio videtur esse contra S. Thom. 2. 2. q. 185. art. 1. Cuius doctrinam moderantur Scotus libr. 9. quæst. 7. artic. 3. Aurea Armilla & Caietan. in summa. verb. Beneficium. Contra dicta Conclusio. Ex Concilio Tridentino sess. 24. cap. 18. de reformat. vbi inuitat ad concursum beneficiorum curatorum: Quod fieri non posset, si appetitus esset malus. Hinc patet à fortiori, quod quis potest appetere & procurare beneficia sine cura, quando debitas habet conditiones.

CAPVT II.

DE ACCEPTIONE PERSONARUM, quæ committitur in beneficiorum acquisitione.

CONTINGIT vt plurimum ex acceptione personarum, quod indignæ persone promoueantur ad beneficia, quare paucis de hoc vitio dicendum.

Acceptio personarum, est iniustitiæ crimen in præsentem, quo in distributione beneficiorum